

Tiedote 05.03.2020

ADRIAN MELIS: 2768. 23,53. 8. 1958. 57%. 1000

20.03.—30.08.2020

Siipi

Kuubalaissyntyisen taiteilijan Adrian Melisin (s. 1985) yksityinäyttely 2768. 23,53. 8. 1958. 57%. 1000 avautuu Porin taidemuseon Siipi –näyttelytilassa 20.03.2020.

Näyttelyssään 2768. 23,53. 8. 1958. 57%. 1000 kuubalainen taiteilija **Adrian Melis** pohtii yritysmaailman ja politiikan korruptiota, työmarkkinoita ja byrokratian tehottomuutta. Eri välinein tehdyt teokset kertaavat todellisia tapahtumia, jotka ensi alkuun näyttäytyivät tragediana mutta Melisin töissä toistuessaan muuttuvat farssiksi. ”Sokeriruo’osta on siis mahdollista valmistaa ihmisravinnoksi kelpaavaa proteiinia ja rasvaa”, totesi **Fidel Castro** puheessaan ”Teknologian merkityksestä” kesäkuussa 1968. Castro kaavaili myös kahvipensaiden kasvattamista meren rannalla ja lehmien jalostamista hollantilaisen meijeriteollisuuden kanssa kilpailemiseksi. Suunnitelmien seurauksena nautakarja katosi saarelta tyystin samalla kun väitettiin kuubalaisten valmistavan parempaa Camembert-juustoa kuin ranskalaiset. Vaikka Castron ajatukset olivat tunnetusti usein täysin irrallaan todellisuudesta, hän piti kansan työn touhussa vuosikymmenten ajan perustelemalla suunnitelmiaan tekaistuilla luvuilla, laskelmilla ja teorioilla. Tšekkiläinen taidehistorioitsija ja teoreetikko **Jindřich Chaloupecký** kirjoittaa artikkelissaan *Intelektuál za socialismu* (”Älymystö sosialismissa”, 1949) Marxin opetuslapsista tavalla, joka kuvaa sattuvasti Kuuban kommunistipuolueen toimintaa: ”He eivät suostu näkemään todellisuutta. Heitä ei kiinnosta millainen todellisuus on, ainoastaan millainen sen tulisi olla, ja he ovat julistaneet oman teoriansa ainoaksi paikkansa pitäväksi versioksi ’tieteellisestä maailmankuvasta’. Kommunistisessa ideologiassa opetus ja ajattelu perustuvat pääasiassa universalistisiin ja futuristisesti värittyneisiin kategorioihin.”

Absurdin normalisointi ja ”tieteellinen maailmankuva” ovat vaikuttaneet merkittävästi Adrian Melisin työhön muovaten hänen metodologiaansa ja tapaansa rakentaa teoksiinsa epätyypillisiä tuotantolinjoja, ketjureaktioita ja niiden hallintaa, muodonmuutoksia, multippeleita ja sarjoja. Yksi tärkeimmistä elementeistä Melisin rakentamissa järjestelmissä on tuho. Toiston, kertaamisen ja sarjallisuuden muodossa se toteutuu jokaisessa hänen teoksessaan joko fyysisenä tai vertauskuvallisena tuhona. **Joseph A. Schumpeter** kirjoitti tuhosta vuonna 1943 julkaistussa kirjassaan *Capitalism, Socialism and Democracy*: ”[Luova tuho] on teollinen muutosprosessi, joka mullistaa herkeämättä talouden rakenteita sisältä käsin, tuhoten herkeämättä vanhaa, luoden herkeämättä uutta. Luova tuho on keskeinen osa kapitalismia.”

Samaan tapaan Adrian Melis pureutuu teoksissaan talouden, politiikan ja kulttuurin kummallisiin paljastaen niissä piilevät itsetuhon neuroosit, ja ehdottaa vaihtoehtoisia tapoja niiden näkemiseen: Kahdeksan tunnin nauhoite espanjalaisten työläisten oikeuksia ajavista mielenosoituksista on yhdessä näyttelyn teoksessa tiivistetty muutamassa sekunnissa puhkeaviksi saippuakupliksi, toisessa puolestaan eri Euroopan maiden parlamenttien jäsenet taputtavat käsiään tauotta 23,53 minuuttia. Näemme myös kaksitoista kuubalaista naista, jotka muistelevat laulun ja tanssin kautta elämänsä vuonna 1958, aikaa jolloin he saattoivat vielä uskoa loistavaan tulevaisuuteen – samalla kun maanviljelijät taloutta järkyttääkseen tuhosivat salassa 57 prosenttia sokeriruo'kosadosta. Toimistossa paikan saanut työntekijä joutuu silppuamaan 2768 muun hakijan CV:t. Tuhat ”sometrykkäystä” tuotetaan, pakataan ja lähetetään pakolaisleirille. Kaikki nämä Melisin teoksissaan kuvaamat järjettömät tilanteet ovat läsnä näyttelytilassa samanaikaisesti. Ne tuntuvat kysyvän voisiko luova tuho olla paitsi kommunismissa ja kapitalismissa piilevän turruttavan toiston sivuvaikutus myös sen vastalääke?

Adrian Melis (s. 1985) valmistui Kuuban taideyliopistosta (ISA) 2010. Sitä ennen hän oli osallistunut Tania Brugueran johtamaan Cátedra Arte de Conducta -koulutukseen (2006–2008). Hän oli Rijksakademie van Beeldende Kunstenin residenssitaiteilija Amsterdammassa 2014–2015. Melis asuu ja työskentelee Barcelonassa, jossa häntä edustaa ADN Galeria. Porin taidemuseon näyttely on toteutettu yhteistyössä ADN Galerian kanssa.

Näyttelyn avajaiset pe 20.03.2020 klo 18. Taiteilija- ja kuraattorikierros pe 20.03.2020 klo 12.**Lisätiedot ja haastattelupyynnöt:**

näyttelypalveluiden intendentti Saara Karhunen, 044 701 0893, saara.karhunen@pori.fi